

РОЗДІЛ 11

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

УДК 341.23

СУЧАСНИЙ СТАН ТА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКРАЇНО-ЙОРДАНСЬКИХ ВІДНОСИН ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ХАРАКТЕРУ

CURRENT STATE AND INTERNATIONAL LEGAL REGULATION OF UKRAINE-JORDANIAN RELATIONS IN TRADE AND ECONOMIC

Альмагаріз Емад,
аспірант

Інститут міжнародних відносин

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

У статті досліджено основні передумови та фактори активізації відносин між Україною та Йорданією в контексті Близькосхідного вектору зовнішньоекономічної політики України. Визначено особливості здійснення двосторонніх відносин між Україною та Йорданією в торговельно-економічній сфері. Розкрито основний зміст окремих міжнародно-правових актів, що регулюють двосторонні торговельно-економічні відносини. Проаналізовано сучасний стан торговельно-економічних відносин між Україною та Йорданією.

Ключові слова: міжнародні відносини, торговельно-економічні відносини, Йорданія, СОТ, Близькосхідний регіон, міжнародно-правове регулювання.

В статье исследованы основные предпосылки и факторы активизации отношений между Украиной и Иорданией в контексте Ближневосточного вектора внешнеэкономической политики Украины. Определены особенности осуществления двусторонних отношений между Украиной и Иорданией в торгово-экономической сфере. Раскрыто основное содержание отдельных международно-правовых актов, регулирующих двусторонние торгово-экономические отношения. Проанализировано современное состояние торгово-экономических отношений между Украиной и Иорданией.

Ключевые слова: международные отношения, торгово-экономические отношения, Иордания, ВТО, Ближневосточный регион, международно-правовое регулирование.

The basic preconditions and factors of intensification of relations between Ukraine and Jordan in the context of Middle East foreign policy vector of Ukraine were disclosed. The features of the implementation of bilateral relations between Ukraine and Jordan in trade-economic sphere were identified. The basic content of international legal instruments governing bilateral trade and economic relations was disclosed. The current state of trade and economic relations between Ukraine and Jordan was analysed.

Key words: international relations, trade and economic relations, Jordan, WTO, Middle East region, international regulation.

Подальші євроінтеграційні процеси в Україні, тотальний розрив торговельно-економічних зв'язків з Росією та з деякими країнами СНД, вступ України в СОТ – це ті фактори, що суттєво впливають і одночасно стимулюють зовнішньоекономічну активність вітчизняних суб'єктів господарювання. Становлення України як потужної торговельної держави не можливо без пошуку нових ринків збути для вітчизняної експортної продукції. Розширення існуючих торговельних зв'язків здебільшого вже призупинилося, оскільки двосторонні відносини України з багатьма державами досягли свого критичного рівня інтенсивності, і на сьогодні постає необхідність для пошуку нових торговельних партнерів. В цьому контексті українська зовнішня політика не відрізняється суттєвою системності, а подекуди розширення географії експорту має фрагментарний характер, однак об'єктивним є те, що дипломатична служба України намагається шукати шляхи для пожвавлення двосторонніх відносин України в країнах регіонів, що не вважалися тривалий час пріоритетними або стратегічними для України. Одним із таких регіонів на сьогодні є регіон Леванту, до якого входять Ліван, Сирія та Йорданія. І хоча через нестабільність та воєнні дії в Сирії торговельні зносини з цим регіоном мають високі ризики, однак співробітництво з Йорданським Хашимітським Королівством навпаки лише інтенсифікується.

Насправді проблематика інтенсифікації чи навіть просто розширення наявних українсько-йорданських відносин торгово-економічного характеру ніколи не була в центрі наукового дослідження. Не існує навіть системних праць з проблеми міжнародного співробітництва України та Йорданії, однак останнім часом актуальність цих від-

носів зростає, що пояснює появу нових досліджень в цій сфері, зокрема таких вчених як: Аль Газу Али Ахмед Мухаммед, В. С. Пікалов, Саед С. М. Анкаві та ін.

Метою статті є аналіз сучасного стану міжнародно-правового регулювання українсько-йорданських торговельно-економічних відносин та пошук перспектив їх подальшого розвитку.

В умовах протистояння російської агресії дипломатичний корпус України переосмислив та усвідомив нову якість свого стану та свою роль в протидії агресії та розбудові величної держави Україна. Якщо раніше дипломатичний корпус представляв собою монолітний мало оперативний та надзвичайно централізований механізм реалізації приватноправових інтересів українського бізнесу за кордоном, то сьогодні він характеризується надзвичайно високим рівнем мереженої активності, ініціативності та мобільності в прийнятті рішень, а також високим рівнем комунікативності та ефективності зворотних зв'язків між дипломатичними представництвами та МЗС України.

Безумовно, вітчизняна зовнішня політика формується централізовано, але вона як ніколи чутлива до ініціатив з дипломатичних представництв, враховує та аналізує наявні перспективи і можливі тенденції до якісно нового розвитку двосторонніх відносин з країнами, з якими Україна вже має усталені дипломатичні, але слабкі економічні, гуманітарні, наукові зв'язки.

Говорячи про торговельно-економічні відносини України та Йорданії, слід сконцентрувати увагу на загальній перспективі та тенденціях економічного розвитку країн всього Близькосхідного регіону, що даст змогу на під-

ставі проведеного після цього аналізу сучасного стану торговельних відносин та їх міжнародно-правового забезпечення розкрити існуючі системні проблеми та віднайти перспективи розвитку аналізованих відносин.

Слід зауважити, що переважна більшість країн Близькосхідного регіону демонструє зростання в «не-нафтовому» секторі, що забезпечується заоченням державних коштів та поступовим зростанням обсягів приватного кредитування. Водночас, у зв'язку зі збереженням нестабільності в регіоні, країни-аутсайдери відчувають поглиблення кризових явищ в економіці, що призводить до зниження рівня конкурентоспроможності, зайнятості, заробітних плат, зростання споживчих цін. Нестабільна безпекова ситуація знижує туристичні потоки та іноземні інвестиції. Важливо, що зокрема йорданські бізнесмени демонструють зацікавленість і готовність співпрацювати з Україною лише за умов державних гарантій за їх капіталовкладеннями, що складно за існуючої економічної ситуації в Україні. Крім того, споживча симність внутрішніх ринків країн регіону, насамперед Лівану та Йорданії, для української продукції може скорочуватися з урахуванням очікуваного зростання залежності економік відповідних держав від зовнішнього фінансування, а також поступової втрати ними статусу провідних ре-експортерів іноземних товарів та послуг у рамках Близькосхідного регіону [3].

Не дивлячись на зусилля приватного бізнесу в контексті активізації торговельних зв'язків України у рамках Близькосхідного регіону, МЗС України поки ще не вдається створити критичну масу для «прориву» в даних відносинах. Як зазначає В. С. Пікалов, дій Уряду України в даному напрямку вважаються фрагментарними через наступні причини:

- по-перше, на нетрадиційних для вітчизняної продукції ринках українські виробники виглядають мало-ефективними на фоні конкурентів з Європи, Америки та Південно-східної Азії. Вони не проявляють серйозної ініціативи для освоєння ринків Йорданії. Українські підприємства, бажаючи гррати активну роль у просуванні власної продукції до ринків країн Близького Сходу, не готові нести необхідні для цього витрати;

- українська продукція, яка постачається через посередників з третіх держав до близькосхідних країн, і зокрема до Йорданії, в основному є сировиною. Тому вважається неконкурентоздатною в країнах арабського світу;

- по-третє, за період незалежності України країни Близького Сходу не займали пріоритетного міста у зовнішньоекономічній політиці держави [4].

Однак подібні проблеми потребують вирішення, і таке вирішення МЗС України знайшло у створенні першочергово міжнародно-правової бази, до якої на сьогодні входять такі договори та угоди, укладені в рамках україно-йорданських відносин:

- Угода між Урядом України та Урядом Йорданії про торговельно-економічне співробітництво (підписана 23 квітня 2002 р., набула чинності 05 травня 2003 р.);

- Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про взаємне сприяння та захист інвестицій (підписана 30 листопада 2005 р., набула чинності 17 квітня 2007 р.);

- Конвенція між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про уникнення подвійного оподаткування і попередження податкових ухилень на доходи і капітал (підписана 30 листопада 2005 р., набула чинності 23 жовтня 2008 р. (йорданська сторона почала її виконувати 01 січня 2009 р.);

- Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про взаємну допомогу у митних справах (підписана 30 листопада 2005 р., набула чинності 07 серпня 2010 р.);

- Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про морське

торговельне судноплавство (підписана 30 листопада 2005 р., набула чинності 24 січня 2007 р.);

- Робоча Програма на період 2012/2013 pp. з імплементації Меморандуму про взаєморозуміння між Державним комітетом України по водному господарству та Міністерством водного господарства та іригації Йорданського Хашимітського Королівства щодо співробітництва у галузі водного господарства;

- Угода між Міністерством аграрної політики України та Міністерством сільського господарства Йорданського Хашимітського Королівства про співробітництво в галузі карантину рослин (підписана 16 квітня 2012 р., набула чинності 06 грудня 2012 р.);

- Меморандум між Міністерством аграрної політики України та Міністерством сільського господарства Йорданського Хашимітського Королівства про економічну, наукову і технічну співпрацю у сфері сільського господарства (підписаний 16 квітня 2012 р., набув чинності з дати підписання);

- Меморандум між Державним агентством України з інвестицій та розвитку та Йорданською інвестиційною радою (підписаний 16 квітня 2012 р., набув чинності 22 грудня 2012 р.).

Угода між Урядом України та Урядом Йорданії про торговельно-економічне співробітництво була підписана 23 квітня 2002 р. і набула чинності 05 травня 2003 р. З того часу Йорданія становить значний інтерес для України як перспективний ринок товарів, послуг і технологій, транспортний, транзитний, торговельно-фінансовий і туристичний центр в регіоні Близького Сходу. Королівство, завдяки своїй традиційній ролі регіонального торговельно-економічного посередника, може розглядатися як своєрідні «ворота» для просування української продукції і технологій на ринки інших арабських країн. Україна, у свою чергу, приваблює Йорданію великим промисловим та науково-технічним потенціалом, широкими транзитними можливостями, містким споживчим ринком. Географічна близькість України та Йорданії, зручність морського та повітряного сполучення, взаємодоповнюючий характер національних економік створюють об'єктивні передумови для успішної розбудови взаємовигідного торговельно-економічного співробітництва між двома країнами, яке посідає ключове місце в усьому комплексі українсько-йорданських відносин [8].

Аналіз змісту Угоди між Урядом України та Урядом Йорданії про торговельно-економічне співробітництво звертає увагу на наступні ключові аспекти реалізації цих відносин:

- по-перше, угода містить зобов'язання України та Йорданії щодо того, що обидві держави вживають всіх необхідних заходів для заохочення, сприяння і розвитку економічного і торговельного співробітництва між двома державами на довгостроковій та стабільній основі;

- по-друге, встановлюється, що мита та інші збори щодо імпорту та експорту товарів з відповідних країн, застосовуватимуться на рівні не менш сприятливих ніж ті, які встановлені для будь-якої іншої країни згідно з принципами СОТ;

- по-третє, відповідно до чинного законодавства держав вони можуть дозволити тимчасовий імпорт та експорт певних видів товарів без стягнення мита, податку на додану вартість, акцизних зборів, податків на покупку або інших платежів еквівалентного характеру. До таких товарів належать: товарні зразки та реклама продукція не для продажу відповідно до Женевської конвенції 1952 р. про сприяння імпорту товарних зразків та рекламної продукції; товари для ярмарків і комерційних виставок, що імпортуються тимчасово відповідно до законодавства держав; спеціальні контейнери та упаковка, що використовуються в міжнародній торгівлі і підлягають поверненню [10].

Важливим здобутком аналізованої Угоди є те, що нею засновано Спільну Українсько-Йорданську Комісію з тор-

Таблиця 1
Товарна структура українського експорту
окремих підгруп товарів

Найменування товару	2015 рік		2016 рік	
	Вартість, млн. дол. США	У % до загального обсягу	Вартість, млн. дол. США	У % до загального обсягу
м'ясо та їстівні субпродукти	9,6	7,1	7,6	5,3
молоко та молочні продукти, яйця; мед	9,4	7,0	1,9	1,4
зернові культури	9,3	6,9	47,6	33,0
жири та олії тваринного або рослинного походження	28,1	20,7	22,1	15,3
чорні метали	66,2	48,8	57,2	39,6
Всього	135,81	100	144,52	100

Таким чином можна зробити висновок на підтвердження того, що саме співробітництво в аграрній сфері між Україною та Йорданією на сьогодні може стати тим необхідним драйвером двосторонніх відносин, який суттєво активізує і всі інші сфери відносин. На фоні загального скоччення майже всіх статей експорту з України до Йорданії, саме збільшення експорту зернових культур з 9,3 млн. дол. США у 2015 р. до 47,6 млн. дол. США у 2016 р., або понад ніж у 5 разів, створило передумови для загального збільшення величини експорту до 144,5 млн. дол. США.

Таблиця 2
Товарна структура імпорту окремих підгруп товарів
з Йорданії за 2015–2016 рр. [2]

Найменування товару	2015 рік		2016 рік	
	Вартість, млн. дол. США	У % до загального обсягу	Вартість, млн. дол. США	У % до загального обсягу
овочі, коренеплоди	-	-	0,2	2,3
фармацевтична продукція	2,1	45,1	5,3	58,7
пластмаси, полімерні мате- ріали	0,6	14,1	0,7	8,6
вироби з чорних металів	0,6	13,0	0,3	4,2
товари, придбані в портах	0,8	18,3	1,3	15,4
Всього	4,76	100	9,06	100

Аналіз імпорту товарів з Йорданії свідчить про те, що на сьогодні Україна домінує у двосторонніх торговельно-економічних відносинах, що не може не відповісти стратегічним інтересам нашої держави. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі, яке перевищує показник у понад +140 млн. дол. США, або фактично експорт перевищує імпорт у 140 разів, дає змогу прогнозувати певні подальші стратегічні кроки як використання Йорданії в якості реекспортера української продукції в низку інших країн регіону.

ну, або розглядати Йорданію як майданчик для посилення Україною самостійно власної економічної активності на країни регіону.

В цьому контексті звертає на себе увагу точка зору В. М. Галика, який засвідчує, що важливо складовою близькосхідної політики України залишається її співпраця із впливовими регіональними організаціями [11].

В цьому контексті Йорданія є надзвичайно зручним партнером, що може перетворити її на стратегічного партнера на Близькому Сході, оскільки вона є членом таких організацій як: Ліга арабських держав, Організація ісламської конференції, Середземноморський союз, Анадирська угода (торговельно-економічний союз арабських країн, відомий як GAFTA (Greater Arab Free Trade Area)). Крім того, Йорданія запрошена до участі в Раді співробітництва арабських країн Перської затоки. Це відкриває не лише потенціальні можливості для збільшення експорту вітчизняних товарів в регіон, але й певні можливості для імпорту зокрема енергоносіїв з регіону за більш привабливими цінами.

Окремої уваги заслуговують результати дослідження, проведені С. С. М. Анкаві, який засобами комп'ютерного аналізу галузевого вектору експортно-імпортних операцій України з країнами Близького Сходу розділив їх за типом експорту до них з України. Йорданія потрапила до так званої групи країн «сировинного» експорту – в експорті з України до цих країн переважає сировина (зокрема залізо та сталь) для подальшого перероблення.

Автор розкриває надзвичайно актуальну проблему експорту України до всіх без винятку країн Близького Сходу, у т. ч. Йорданії, яка криється у вкрай низькому ступені обробки виготовлених в Україні промислових товарів [6].

Фактично це розкриває іншу проблему – неспроможність вітчизняного бізнесу конкурувати у секторі високотехнологічної продукції навіть на ринках країн Близького Сходу, що одночасно потребує і відповідної стратегії розвитку промисловості. Але окрім потребують активізації зусилля МЗС України з розширення експортного потенціалу шляхом інтенсифікації торговельно-економічного співробітництва.

За результатами проведеного аналізу сучасного стану міжнародно-правового регулювання торговельно-економічних відносин України та Йорданії можна стверджувати про наявність високого рівня нереалізованого потенціалу.

На сьогодні наявна досить розгалужена міжнародноправова база двохсторонніх відносин, зокрема укладені двохсторонні угоди та меморандуми в різних сферах промислового виробництва та аграрного сектору, однак реалізація таких угод засобами інтенсифікації торговельних відносин між суб'єктами господарювання обох країн є вкрай низькою. Зокрема мова йде про розширення номенклатури експорту та імпорту в двохсторонніх відносинах. Крім того, вимагає зміни і сама структура експорту в бік збільшення обсягів високотехнологічної продукції, а також продукції аграрного сектору, яка має надзвичайний попит в країнах всього Близькосхідного регіону.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аль Газу Али Ахмед Мохаммед. Экономические предпосылки сотрудничества промышленных предприятий Украины и Ближнего Востока / Аль Газу Али Ахмед Мохаммед // Економічний Вісник НТУУ «КПІ» Міжнародна Економіка. – 2010. – № 3. – С. 46–49.
2. Географическая структура внешней торговли товарами [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ukrstat.org/operativ/operativ2016/zd/ztt_r/ztt_r_0516_r.htm
3. Зовнішньоекономічне співробітництво України : стан, перспективи розвитку, загрози та ризики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://bintel.com.ua/uk/article/vneshekonom/>
4. Пікалов В. С. Сучасний стан та перспективи розвитку торгово-економічних відносин України з країнами Близького Сходу / В. С. Пікалов // Ученые записки Таврійского национального университета имени В. И. Вернадского. – 2011. – № 1. – Том 24 (63). – С. 149–154.
5. Саед С. М. Анкаві. Економические основы региональных интеграционных процессов в Машрикском регионе / Саед С. М. Анкаві, Н. И. Гончаренко // Вісник МСУ. Економічні науки. – 2013. – Т. XVI. – № 1-2. – С. 16–21.
6. Саед С. М. Анкаві. Міжнародне торговельно-економічне співробітництво України з державами Близького Сходу в глобальних умовах розвитку : Дис... к. е. н. за спец. : 08.00.02 / Саед С. М. Анкаві. – Х. : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна Міністерства освіти і науки України, 2015.
7. Стан торговельно-економічного співробітництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jordan.mfa.gov.ua/ua/ukraine-jo/trade>
8. Торговельно-економічне співробітництво між Україною та Йорданією [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jordan.mfa.gov.ua/ua/ukraine-jo/trade>
9. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про взаємне сприяння та захист інвестицій від 30 листопада 2005 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/400_010
10. Угода між Урядом України та Урядом Хашимітського Королівства Йорданія про торговельно-економічне співробітництво від 23 квітня 2002 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/400_003
11. Галик В. М. Україна в Європі і світі : Навчальний посібник. Рекомендовано МОН / В. М. Галик. – К., 2013. – 364 с.